

siirlerden_esintiler

<"xml encoding="UTF-8?>

AGÂHÎ

İlk ozanımız olarak, asıl adı Veli olan AGÂHÎ'yi kısaca tanımaya ve şiirlerine yer vermeye çalışacağız.

(-1921) Şarkışla'nın Kılıççı köyündendir. CEM erkânlarında yetişmiştir. Okuma yazma bilmemektedir.

Agâhî'nin şiirlerinde kullandığı dil Arapça ve Farsça kelimeler olmasına rağmen sade ve anlaşılır bir dildir. Konu olarak ALLAH, MUHAMMED, ALİ sevgisi, inancı ve onlara olan bağlılığın gerekliliği, bağlılığın getirdiği aşkın ve sorumluluğun hâlini yazmıştır şiirlerinde.

Agâhî Alakilise köyünden Üryan Hızır ocağına bağlıdır.

ALİ'NİN FAZLINI EVVEL HUDA'DAN SOR

Gel ey hoca, Ali'nin fazlını evvel Huda'dan sor

Ali'yi ibn-i Adem olmadan, ta iptidadan sor

Ali kimdir? Veli kimdir? Bilem dersen bu esrarı

Onu bir kimseden sorma, Muhammed Mustafa'dan sor

Ki yer gök su iken Cebrail'e rehber oldu Ali

Cihan halk olmadan evvel bu kevnin temeli oldu

O dem Musa ile bin bir kelim eden veli oldu

Dilersen lenteradan sor, dile Tur-u Sina'dan sor

Ali'dir damad-ı Ahmet, Ali'dir Mustafa'ya yar

Odur Hak rahine kurban veren evlâdını, ol Haydar

Onun ettiğin etti mi hiçbir peygamber

Dilersen evliyadan sor, dilersen enbiyadan sor

Çıkıp kürsüye ey vaiz, Ali'den söyle efendi

Ali'nin hakkında gökten yere yüz dört kitap indi

Ali'yi Kuran'da methetti, veçhim Hak dedi kendi

Dile Yasin u Tâhâ'dan sor, dilersen Hel Eta'dan sor

Ey bire zahid-i harkuş, ne zannettin Ali'yi sen

Ali'nin evlâdına buğuz eden kişi de Müslüman

Ne çektiler o mazlumlara, o zalim darb-i Yezit'ten

Dile arz u semadan sor, dilersen Kerbelâ'dan sor

Agâhi'yem, Alevîyem, Şîî mezhebim, Kızılbaş'ım

Hüseyin-i Kerbelâ'nın firkatindendir akan yaşım

Hüseyin'in derdini bir kimseden sorma be kardaşım

Dile Zeynep Ana'dan sor, dile Zeynel Aba'dan sor

HAKK'IN EMRİ İLE CİHANE GELDİM

Hakk'ın emri ile cihane geldim

Muhammed'e kalu belâ diyerek

Ya Ali kapına kurbana geldim

Kabul et kulunun kulu diyerek

Yine sen bilirsin benim hâlimden

İnayet merhamet Sultan Balım'dan

Zikrin fikrin güzel oldu dilimden

Vird ederim Ali Ali diyerek

Nasıl sevmiyeyim şahım Hasan'ı

Hakk'ın Habibi'nin kurretul aynı

Severiz gönülden şahım Hüseyin'i

Bunlar Hasbahçe'nin Gülü diyerek

Aşkına düşeli mecnun daneyim

Yitirdim ben beni viran haneyim

Ne aklım başımda ne divaneyim

Şimdi del oldum deli diyerek

Niyazım kabul eyle İlâhî

Ki sen âlemin peşti penahi

Dilerim ki canın çıksın Agâhî

Hünkâr Hacı Bektaş Veli diyerek

KIZILBAŞ OLSAM

Acep olamam mı kabulü dergâh

Dergâh'a Ali'nin farraşı olsam

Ben kulluk etmezsem kul demez Allah

Kavmi kabilesi kardaşı olsam

Gidip söyle beni çok incitmesin

Aynelhak söylerim can acıtmazın

Varsın hiçbir millet kabul etmesin

Erenlerin bir abapuşu olsam

Çıkıp kürsüye ey vaiz ulema

Hadis-i müfteri söylüyor amma

Çekip kürsüden indiririm amma

Gerçi harabat-ı Bektaşî olsam

Silinsem de defteri ümmetlikten

Yine olmam bu ehl-i cennetlikten

Dönmezem tarik-i harabatlıktan

Yezit ta'n edici Kızılbaş olsam

Ey hoca ben sana meyledip bakmam

Korkutma cehennem narından korkmam

Muhubb-i Ali'yi ateşe yakmam

Agâhî cehennem ateşi olsam

SOFU SEN KENDİNİ ARİF SANIRSIN

Sofu sen kendini arif sanırsın

Benden özge arif yok yok diyerek

Suret-i zahirde kafa sallarsın

Oturur kalkarsın hak hak diyerek

Gûş eyle pendimi ey sofû zade

Sen bu gönül ile kalırsın dağda

Senin gibi gezer leylek havada

Geçirir ömrünü lak lak diyerek

Onda körsün eğer bunda kör isen

Rah-i erenlerlerden bî haber isen

Yarın hakkın divanına varırsan

Kovarlar dışarı çık çık diyerek

Agâhî'nin bu sözünde durmazsan

Ebedi kör kalıp meydan görmezsen

Hacı Bektaş tarikine girmezsen

Sonra canın çıkar hık mık diyerek

İNSANA SEVGİ,HAKK'A SEVGİ DİYORUZ

BAYRAM ÖZDEN

Levh u kalemde Allah'ın varlığına inanan, insanı Hakk'ın halefı bileni severiz.

Aydın insan nurdur, güneşin nur olduğunu bileni severiz.

İnsanı seveni, insan hakkını arayanı, barışa gideni severiz.

Hakk'a niyaz, Hakk'a namaz, Hakk'ı gönlünde taşıyanı severiz.

Bizden değil, ama insandır, kızgın ateşte insan yakmayı severiz.

Desinler için değil, Hak için ele, dile, bele sahip olanı severiz.

İnsan güldür, gül alıp gül satanı, gülü gül ile tartanı severiz.

Cennet de hak, cehennem de hak, hurî peşinde koşmayı severiz.

İnsana iyilik yapanı, insan başına kakmayı, helâl lokma vereni severiz.

İlmi bilip bilime çevireni, insan hizmetine sunanı severiz.

İnsanı karanlıktan çekip, aydınlığa çıkaran rehberi severiz.

Cihanda ne var, insanda aynısı var diyeni severiz.

Haksızın karşısında duran, haklının yanında yer alanı severiz.

Gönül kırmayan, gönül Hakk'ın mekânıdır diyebileni severiz.

Kulun kulda hakkı var, kul hakkını yemeyeni severiz.

Kerbelâ vak'asını bilen, matem ayında matem tutanı severiz.

Hak bendedir, ben Hak'tayım Ene'l-Hak diyeni severiz.

Erkeęi kadını birdir, kadını gül bilip koklayanı severiz.

El ele, el Hakk'a, sabır kapısını dönüp açanı severiz.

Laf pazarında laf alıp laf satmayı, pâk olanı severiz.

Kusur pazarında gördüğünü örten, görmediğini söylemeyeni severiz.

Can gözünü açan, dört kapı kırk makamı bileni severiz.

Muhammed Mustafa ilimdir, kapısı Ali'dir diyebileni severiz.

İlim deryadır, Kuran'da Musa'ya Hızır rehberdir diyebileni severiz.

Hesaba çekilmeden kendi kendini hesaba çekenı severiz.

Ölüm bekleyen insan ölmeden evvel öleni severiz.

Büyüğe saygı, küçüğe sevgi veren canları severiz.

Bizimki iyi, sizinki iyi diyeni değil; iyiler iyidir diyeni severiz.

Bu yazdığımız hepsi atasözüdür, çok kişi söyler söz tutanı severiz.

Her milletin bayramı var, cihanda barış bayramı ilân edeni severiz.

Garip Bayram bunlar içinde bir insandır,

İnsanın Hakk'ın kulu olduğunu bileni severiz.

İKRAR OLDUĞU ZAMAN

Kavl-ü ikrar için canlar var oldu

Ol aşka bahri ummanlar kurdu

Bir damla mayi ile adem halk oldu

Muhammed, Ali ikrar olduğu zaman.

Gönül ile miraca vardı ol can

Cebrail Muhammed'e oldu mihman

Vardı Hak kapısına gördü aslan

Muhammed, Ali ikrar olduğu zaman.

Korku sardı görünce kapıda aslan

Vardı konağa eyledi bin bir kelâm

İçeri girdi bir miskin, gelendi Selman

Muhammed, Ali ikrar olduğu zaman.

Hakk'a gönül verenler işte meydan

Dört kitapla insana selâm salan

İkrardır Bayram'ı yola bağlayan

Muhammed, Ali ikrar olduğu zaman.

BÖYLE DEMEDİ Mİ?

Mevlâm'ın kelâmı sev insanı öldürme onu

Yoktur bu şerrin asla hiçbir zaman sonu

O! Mevlâm yarattı cihana ademoğlunu

Adem'in sulbünden doğan Şit böyle demedi mi?

Asi olur, bilmez insan başa belâ

Nefsini bilmeyen alır daima ceza

Selam olsun İbrahim oğullarına

İshak ile İsmail böyle demedi mi?

Kötülük ile anılır Firavun soyu

Yediği haram, giydiği yetim tüyü

Onun da kalmaz kesilir nesli soyu

Harun ile Musa böyle demedi mi?

Derde derman bulmak Mevlâ'nın işi

İlâcın dilini bilmek Lokman'ın işi

Sabır etmek Peygamber Yusuf'un işi

Ağlayan Yakup böyle demedi mi ?

Mevlâ'm asi kula elçi yolladı

Benlikten insan, hiç ayrılmadı

Meryem'e İsa'yı hak nasip eyledi

Çarmıha asılan İsa böyle demedi mi?

İncil’de yazılı Muhammed Ali’nin ismi

Hem evveli, hem de onlardır ahiri

Ali el-Murtaza’ya döldöl ile Zülfıkar’ı

Okuduğın Kur’an böyle demedi mi?

Muhammed’in soyunu kesmeye yemin etti

Dünya ona kalmadı kahr oldu gitti

Yezid’e bütün cihan lânet eyledi

Kerbelâ şehidi Hüseyin böyle demedi mi?

Nice vak’alar oldu bu dünyada

Sorsalar ormana, dağ ile akan suya

Dara çekilen ol Hallac-ı Mansur’a

Derisini yazdıran Pir Nesimî böyle demedi mi?

Yetmedi destan yazdı tarih

Ne olur bilmem arsızın hâli

Yazarlar yazıyor zalim Yavuzları

Hünkâr Hacı Bektaş böyle demedi mi?

İnsanca andı aşıklar Pir Sultan'ı

Namertçe yaktılar otuz yedi canı

Gözünde kurudu yaş, kan ağladı anaları

Bayram bu destanı yazarım demedi mi?

DOST OLMAZSIN

Hâlin belli, neslin kin bağlayan

Dost olmazsın Ehl-i Beyt'e hiçbir zaman

Şehit ettiğin yetmiş iki can

Dost olmazsın Ehl-i Beyt'e hiçbir zaman

Muaviye vurdu Ehl-i Beyt'e, döküldü kan

Kini Mervan yaptı oldu düşman

Yezid'e yemin verdi bir zaman

Dost olmazsın Ehl-i Beyt'e hiçbir zaman

Kerbelâ denen zalim yerde

Suya çektin zırh ile perde

Ali Ekber şehit düştü dere

Dost olmazsın Ehl-i Beyt'e hiçbir zaman

Bayram ciğerin kavrulup yanmadan

Derindir yaran can bedenden ayrılmadan

Severim Ehl-i Beyt'i inanma yalandır yalan

Dost olmazsın Ehl-i Beyte hiçbir zaman

BAĞDA GÜL AÇTI

Deli gönül gaflet uykusuna dalma

Seher yeli esti ruh geldi cana

Şafak söktü Hak nuru geldi cemale

Bağda gül açtı bülbül kaldı avare

Pâk eyle nefsinı şeytana uyma

Gece ibadet eyle gündüz rızkını ara

Sen Hakk'a aşık ol ki o da olsun sana

Bağda gül açtı, bülbül düştü zara

Dostu dinle Bayram, gafletten uyan

Güneş açtı, aydınlandı tüm cihan

Gerçek ol Hak olsun sana mihman

Bağda gül açtı, bûlbûl eder intizar

HU DİL ÇÖZÜLDÜ

Levh u kalemde okudu ismini Cebrail

Bir Allah, bir Muhammed, bir Ali

Nur cemalini gördü anne Fadîma'nın

Benzi soldu, hikmete daldı Cebrail

Ya Ali hu ya Hasan, medet ya Hüseyin

Dost Zeynelabidin, hu Muhammed Bâkir

Can Cafer-i Sadık, dost Musa-i Kâzım

Hu, dil çözüldü bir bir okudu Cebrail

Güzelliği sığmaz Arş-ı A'lâ'ya, nuru bir

Biri Hasan biri Hüseyin âleme oldu pir

On iki isim okundu tek tek bir de bir

Benzi soldu, hikmete daldı Cebrail

Yandım İmam Rıza, medet Muhammed Takî

Dost Ali'yyun-Nakî, hu Hasan'ul-Askerî

Âlem bekler, gel Muhammed Mehdi

Hu, dil çözüldü bir bir okudu Cebrail

Gönül aynasını pâk eyle miskin Bayram

Mihman gelsin sana Şah-ı Mir-i Sultan

Dâvâcıym, dâvâmı görsün ulu divan

Döndü Cebrail, geldi Azrail, ömrüm tamam

Hu, Ene'l-Hak diyen Hallac-ı Mansur

Dost derisini yüzdüren Pir Nesimî

Can Ahmet Yesevî, hu Hacı Bektaş Veli

Hu, dil çözüldü bir bir okudu Cebrail

VAR MI SÖYLE?

Cihan çemberi çarkıfelek

Döner dolaşır aheste aheste

Ehl-i Beyt'in gemisinden başka

Binecek gemi var mı söyle?

Felek döner dolaşır cihanda

Mevlâ'm yarattı Adem'i topraktan

Muhammed ile Ali'yi aynı nurdan

Güneş ile aydan başka nur var mı söyle?

İnsanı yarattı cihana Halık

Deryada yüzer canlı varlık

Yuttu onu kocaman bir balık

Yunus'tan başka kurtulan var mı söyle?

Hem oku Bayram, hem de söyle

Sen daima Kerbelâ'yı getir dile

Yezid'in elinden Şah Hüseyin gibi

?Dünyada çile çeken var mı söyle